

[HEFTLADA *sb f*

pl N h(e)ftl(a)dy. ◇ du N (cum nm) h(e)ftl(a)dzie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Rama ze sznurkami, służąca do zszywania ksiąg (z niem. Heftlade): [z inwentarza intrologatora] kamień do tarcia farby, prasów 11, heftladze 2 InwMieszcz 1566 nr 127; [z inwentarza intrologatora] heftlady do obszywania 3 InwMieszcz 1573 nr 183.

FP